

# EGYEZMÉNY

## az Orosz Birodalom és az Ottomán Porta között, amely a Hétsziget Egyesült Köztársaságra vonatkozik, és amelyet Konstantinápolyban, 1800. március 21-én kötöttek meg

A MINDENHATÓ ISTEN NEVÉBEN

Az ország eredetileg a Velencei Köztársaság uralma alá tartozott, majd a franciák fennhatósága alá került addig, amíg a Győzelem Döntőbíró Fejedelmének segítségével kiszabadult e szegényteljes rabiga alól, Oroszország és a Fényes Porta egyesített hajórajja által, amelyet a szigetlakók egyöntetű akarata és erőfeszítése is segített; Őfelsége, Minden Oroszok Cárja és Őfelsége, a Török Szultán megegyeztek, hogy figyelembe veszik az igazságosság, a mértékletesség és a pártatlanság alapelveit, melyeknek kivitelezése ünnepélyesen és világosan javasoltatott a védszövetségi szerződésben; és a két megkövetett udvar méltósága, hogy teljesítse, amire az egyik is és a másik is nyilvánosan ígéretet tett, elhatározták, hogy egy olyan kormányzatot állítanak fel az országban, ami figyelembe véve a szomszédságot, semmi olyat nem tesz, ami ellenkezik a Fényes Porta államainak nyugalomával és biztonságával, ami igazodik az ország szokásjogához, a hagyományaihoz, a vallásához és ugyanakkor tessző egy olyan hatalom igája alól kiszabadult lakosságnak, amelyik szüntelenül nyílt és titkos mesterkedéseket folytat, hogy romlott szándéka szerint megsemmisítse és félreállítsa minden vallás és az emberi társadalom törvényeit és alapelveit. Következésképpen az Orosz Cári Udvar és a Fényes Porta közös megegyezéssel, törvényesen, tartósan és olyan rendelkezésekkel kívánja rendezni az ügyet, melyek megváltozhatatlanok és felbonthatatlanok. Ezért kinevezték és felhatalmazták: Minden Orosz Cárja a Magas és Nemes Vaszilij Tamarát, Titkos Tanácsosát, Rendkívüli és Meghatalmazott Követét, Miniszterét az Ottomán Portánál, a Szt. Anna Rend Lovagját és a Jeruzsálemi Szt. János Rend Kommendátorát, a Török Szultán Őfelsége pedig a kiváló és nagybecsült Effeid Ibrahim Iszmet Bejt, a ruméliai Kázi-Aszkert és korábban Isztambul Efferendijét; és Ahmet Atif Reisz-Efferendit, akik teljhatalmuk birtokában, miután kicserélték, megfelelő és kellő formátumúnak találták a felhatalmazásukra vonatkozó iratokat, a következő cikkelyekben egyeztek meg:

**I. cikkely.** Őfelsége a fent nevezett – korábban velencei – szigetek Császára, tekintettel a moreai és az albániai területek közelségére és mivel érdekelt a Fényes Porta államai biztonságában és nyugalomában, beleegyezik abba, hogy

a fent említett Szigetek, a Raguzai Köztársaság mintájára létrehozzanak egy köztársaságot, amely a Fényes Porta vazallusa lesz és az ország főemberei és magasrangú személyei kormányozzák. Minden Oroszok Cárja elkötelezi magát és örököseit arra, hogy biztosítsa a fent nevezett Köztársaság államainak a sértetlenségét és az alkotmány megővését, amely azután hogy elfogadásra és ratifikálásra fog kerülni a két legfőbb szerződő fél jóvoltából, azok után, miután azt jóváhagyásra elébük terjesztik, valamint garantálja a neki örökre megadott privilégiumokat. Mivel Öfelsége a Török Szultán és utódai az említett köztársaság hűbérurai, azaz Földesurai, Fejedelmei, Pártfogói, és az említett Köztársaság a Fényes Porta vazallusa lesz vagyis alávetett, engedelmes és pártfogolt, a fent említett Köztársaság irányába történő pártfogolási kötelezettségeket szigorúan megtartja a Fényes Porta.

**II. cikkely.** Az előbb említett cikkely folytán, Korfu, Zánthe, Kefalonia, Szánta Mávra, Ithaka, Páxi és Cérigo szigete és minden nagy sziget Morea és Albánia partjainál, amelyek leszakadtak Velencéről, meghódították őket, és a Fényes Porta fennhatósága alá kerültek a Hét Sziget Köztársasága néven, az említett Köztársaság és alattvalói ugyanazokat az előjogokat élvezik a politikai kérdések, belső alkotmányuk és kereskedelmük szempontjából, mint a Raguzai Köztársaság alattvalói, és a két magas szerződő udvar, hogy megfelelően gyakorolja a hódítás jogát a Szigeteken, ünnepélyes aktsussal elfogadja és ratifikálja a fent említett Köztársaság belső alkotmányát, miután közös megegyezéssel jóváhagyta.

**III. cikkely.** Az említett Hét Sziget Egyesült Köztársasága pontosan teljesíti a Fényes Porta irányába azokat a hűségből és engedelmességből álló kötelezettségeit, melyek hűbéri viszonyából fakadnak, élvezni fogja az összes külső és belső rendelkezésnek megfelelő jogokat és kiváltságokat, amelyeket a Raguzai Köztársaság szokás szerint élvez. A fent említett Köztársaság alattvalói, akik a Fényes Portával kereskednek vagy ott laknak, Konzulok és Alkonzulok közvetlen irányításának lesznek alárendelve. Ugyanazok a szokásjogok, amelyek érvényben vannak a raguzaiak javaival és személyeivel kapcsolatban, vonatkoznak rájuk. A Fényes Porta minden erőfeszítést megtesz azért, hogy a fent említett Köztársaság hajói és kereskedői védve legyenek Berberiaival szemben éppúgy, mint a raguzai hajók és kereskedők.

**IV. cikkely.** A fent említett Köztársaság, hogy tanújelét adja hűbéri kötelességének a Fényes Porta irányában és elismerje hűbéri hatalmát, ígéretet tesz, hogy a Szultáni Kincstárba háromévente befizet 65 ezer piaszt. Ezt az adót egy ünnepélyes Követség adja át a Fényes Portának éppúgy, mint a Raguzai Köztársaság adóját. A szóban forgó összeget soha nem lehet növelni vagy csökkenteni. A fent említett Köztársaság nem fizet semmilyen más fajta adót ezen összegén kívül; és alattvalói éppúgy fel vannak mentve, mint a Raguzai Köztársaság alattvalói a kapituláció és minden más a Fényes Porta Államaiban

létező adó alól, az e tárgyra vonatkozó szükséges intézkedéseket szét fogják küldeni az egész birodalomban.

**V. cikkely.** Az említett Köztársaság erődjait és bárminemű erődítéseit átadják az említett Köztársaságnak, amelynek kétségtelenül el kell látnia a védelmüket úgy, hogy helyőrséget helyez oda, vagy más módon teszi meg azt, ahogy jónak érzi. De azért, hogy a szigetek biztonságban legyenek a mostani háború során várható események idejére, abban az esetben, ha haderejük nem lenne elegendő, az Orosz Udvar, a Fényes Porta és hajórajai parancsnokai küldhetnek az erődökbe regionális csapatokat az említett Köztársaság tudtával és a két szerződő fél kölcsönös egyetértésével. Ezek a csapatok képezik a helyőrséget arra az időre, amelyet a dolgok alakulása szükségessé tesz, de a háború végeztével a két említett Magas Udvar evakuálja a szigeteket, és késlekedés nélkül visszavonja hajórajait és csapatait.

**VI. cikkely.** Az említett Szigetek kereskedőit és kapitányait, akik régóta hajózási engedéllyel rendelkeznek a Fekete-tengeren, e jogukban megerősítik a szerződő felek, de kizárólag az ő zászlójuk alatt hajózhatnak. Így ez a dolog a következő módon valósul meg.

**VII. cikkely.** Mivel a Fényes Porta a szíven viseli az említett Szigetek biztonságát és nyugalomát, a korábbi szabadkereskedelmi és hajózási szabályozás a tengeren, a Szigeteknél megmarad ugyanúgy, mint azelőtt, oly módon, hogy ne sértsék azokat a cikkelyeket, amelyek a kereskedelmet és a biztonságot érintik és amelyek Ab Antiquo benne foglaltatnak a Fényes Portának a szomszédos hatalmakkal kötött szerződéseiben, és a Fényes Porta szigorúan és határozottan megparancsolja Berberianak, hogy ne lépjk át a hosszú évekkel ezelőtt kijelölt és megjelölt tengeri határokat.

A Fényes Porta az említett Köztársaságának tett kiemelkedő kegyként és nyilvánvaló szívességgként megígéri, hogy hadihajói nem lépik át a szóban forgó tengeri határokat addig, amíg nincs sürgős kényszer, és amíg nem értesítették az említett Köztársaságot, és hogy a Fényes Portánál [Fényes Porta területén] tartózkodó konzulátus ezt nem engedélyezte, és a kivezényelt hadihajók alkalmazkodnak a karanténhoz és más rendszabályaihoz, azokon a helyeken ahová mennek.

**VIII. cikkely.** Préveza, Párga, Vónica és Vuthrotó települések, melyek szárazföldön találhatóak és Velencétől elszakadtak, szomszédosak Albániával, függőségeikkel és tartozékaikkal együtt a Fényes Porta államaihoz csatoltatnak. De a vidék minden lakója, kivétel nélkül keresztény, vallási kiváltságok és igazság szolgáltatás tekintetében a Moldvai és a Havasalföldi Fejedelemségekhez hasonló kiváltságokat nyer, amelyek lakói hozzájuk hasonlóan mind keresztény vallásúak. Így az ország polgári és büntetőeljárásaihoz, a tulajdonjoghoz és az örökösödési joghoz kapcsolódó szokásjogai egyáltalán nem fognak változni. Továbbra is tilos a mohamedánoknak tulajdont szerezni és lete-

lepedni éppúgy, mint a Moldvai és a Havasalföldi Fejedelemségekben. De mivel ez a vidék teljes egészében az Ottomán Birodalomhoz tartozik, megengedik egy parancsörtszt elhelyezését, akinek feltétlenül mohamedánnak kell lennie, és mivel a Hétsziget Köztársaság számos alattvalójának tulajdona van a szóban forgó vidéken, a Fényes Porta megígéri, hogy már most meghatározza ennek a hivatalnak a rangját, jellegét és feladatkörére vonatkozó jogait és éppúgy tartózkodási helyét, mindez a fent említett Köztársaság Kormányának akarata szerint.

**IX. cikkely.** A Fényes Porta engedélyezi, hogy minden ami az említett területen a Ráják vallásgyakorlatához tartozik, tiszteletben tartassék, és ugyanúgy kezeljék, mint eddig. Ebből kifolyólag engedélyük lesz, hogy templomikat rendbe hozhassák, újakat építhessenek és harangozhassanak, mindezt minden akadály, nehézség nélkül.

**X. cikkely.** Köszönhetően Őfelsége nagylelkű érzéseinek és jócselekedeteinek alattvalói irányába, főleg hála annak, hogy gondja van az említett Ráják boldogságára és elégedettségére, akik első alkalommal kerültek a Fényes Porta fennhatósága alá, csak szerény adót szednek Prëveza, Párga, Vónica és Vuthrotó és környéke Rája lakosaitól. Ezért a Fényes Porta megígérte, hogy semmi mást ne szedjenek be tőlük, mint amit a Velencei Köztársaság szolgálatában fizettek. Az említett Ráják korábban a franciák uralma alatt mindenféle zaklatásoknak voltak kitéve, és azóta is sokat szenvedtek a háború csapásaitól, ezért a mostani egyezmény aláírásától kezdve két évig fel lesznek mentve mindenféle adó alól.

**XI. cikkely.** Minden Oroszok Cárja, azért hogy őszinte barátságáról biztosítsa Őfelségét, az Ottomán Szultánt, és olyannyira érdekében áll, hogy a Fényes Porta hűséges szövetségesének címét bírja, nagy gondot fordít arra, hogy az általános békekötéskor elfogadtassa és biztosítsa a szövetségesek és mások körében, akiket meg fognak hívni, a fenti II., V., VII. és a VIII. cikkely elveinek betartását és a fent említett Szigetek és a Velencétől elcsatolt szárazföldi területek politikai létmódját érintő elveket.

**XII. cikkely.** Ezt az egyezményt ratifikálni fogja Őfelsége, Minden Oroszok Cárja és az Ottomán Szultán, és a kölcsönös ratifikációkat Konstantinápolyban fogják kicserélni másfél hónapon belül vagy hamarabb, ha lehet.

Ebben bízva, felhatalmazásunk birtokában, aláírtuk a jelen egyezmény okiratát, lepecsételtük seregeink pecsétjével és kicseréltük az azonos formátumú és tartalmú iratokat, melyeket az említett teljhatalmú megbízottak aláírtak és elláttak pecsétjükkel.

Konstantinápoly, 1800. március 21.

W. Tamara

# LEVÉLVÁLTÁS

## 1. Ali pasa levele C. Berthier-nek. Biztosítja franciák iránti szeretetéről, és információkat kér esetleges közös ügyeikről.

Öexcellenciája,

a szívemből jövő vonzalom, amelyet kezdettől fogva érzek Napóleon császár iránt, és a szeretet, amelyet minden francia család iránt táplálok, nem hagyott nyugodni, amikor megtudtam Korfura érkeztek jó híret, természetesen sürgősen írok Önnek és rögvest gratulálok Öexcellenciájának, mihelyt halottam, hogy megérkezett.

Valójában testvéri barátunk, Sieur Pouqueville eljött, hosszasan tárgyaltunk, s én gyorsan elküldöm drága üdvözetemet öexcellenciájának, s a magam részéről előszóban is kértem, hogy tájékoztassa önt az általam tett erőfeszítésekről és a részemről tanúsított buzgalomról és készségről, és bizonyosságot tesz az ön összes feltételezésének hasznáról, anélkül, hogy a legkisebb kétkedést, ami csak felmerülhet, lehetővé tennem.

Kérem hát Öexcellenciáját, hogy el ne mulassza leveleivel kifejezni baráti figyelmére méltatásomat, amelyekben folyamatosan tájékoztasson engem hogylétéről. Értesítsen minden feltételezéséről, és adjon pontos információkat, hogy mindenről tudjak, és természetesen olyan megbízásokkal is lásson el, amelyekkel hozzájárulhatok jólétéhez, hogy erőfeszítéseimmel felejthetlenné váljak a Császár számára, akinek soha nem múlik el császári nemeslelkűsége, nagyrabécsült szeretete irántam és számunkra biztosított kedvezményei is megmaradnak.

Egészséget és boldogságot kívánok Öexcellenciájának.

Az ön őszinte barátja,

Ali pasa vezér.

Janina, 1807. augusztus 16.

## 2. Szent Párga előljáróinak levele C. Berthier-nek, amelyben kérik, hogy védje meg őket Ali pasától.

Legmagasabb meghatalmazott Berthier Tábornok, szolgálként és alázatosan köszöntünk.

Nagy örömmel hallottuk, hogy Magasságod megérkezett, bárcsak az Isten megtartaná önt továbbra is szeretetében.

Bátorkodunk a magunk és a környékünk, Ajjá Szenica és Ajjá Kiriaki, Mórfi, Szpathári nevében önhöz fordulni, akiket sokat szorongat Ali pasa. És rátelepszik Szpathárirra és Mórфирra, így mindnyájan Párgában vannak, mert odafutottak Ali pasa elől. És idejött hazafiként Hriszto őrnagy úr, aki nem mulasztotta el, hogy támogasson minket, attól fogva, ahogy Párgába érkezett. És ő azt is megígérte, hogy Magasságodtól még öten fognak jönni, hogy valami féle vigaszt nyújtsanak nekünk, hogy azokon a területeken élhetünk majd, amelyek Magasságodhoz tartoznak. Hriszto őrnagytól biztosítékot akarunk, hogy megtarthatjuk saját kardunkat, és ha ön könyörületében tart minket, megnyugszunk.

Ajja és a közeli falvak előljárói írták 1807. augusztus 27-én, Párgában.

## 11. Mahmúd Daliáni levele C. Berthier-nek Koníszpoliból.

Öexcellenciája és legnemesebb Tábornok, melegen köszöntelek. A legteljesebb egészséget kívánom nemes személyednek.

Jelenleg nagyjából 600 kecskét tudok biztosítani neked, amit Ali pasa a megbeszélések alapján adott és ideküldött, és elláttam őket takarmánnyal, a saját embereimmel őriztetem, jelenleg nálam vannak, szíves üdvözlettel Öexcellenciád felé. Amikor szükséged lesz rájuk, küldj értük, és megkapod őket. Sőt minden parancsodat kész vagyok – magamra nézve kötelezően – teljesíteni, Öexcellenciád öröktől fogva szeretett barátjaként. Bármelyik megbeszélésünk alapján, sietve adunk neked a területeinkről bármit, amit kérsz. Ha szalmát kérsz, küldj hajókat, és megpakolom őket.

Boldogságot és egészséget kíván  
szeretett barátod,

Mahmúd Daliánisz.

Koníszpoli, 1807. december 22.

## 12. Petsis levele Párgából C. Berthier-nek.

Tájékoztatja, hogy vannak Alival elégedetlen török pasák.  
Utasításokat kér, hogy hogyan használja fel őket a franciák érdekében.

Tábormok úr,

Van szerencsém tudomására hozni, hogy Mussza aga, Kazán aga idősebb fia titkos találkozót kért tőlem. Tegnapelőtt estében egyeztünk meg, és az alábbi részletezett közleményt hozta hírként.

Dimitorski aga, aki a második Ali pasa után, értesítette Musszát, hogy Ali titkos utasításokat adott a muzulmánoknak, hogy készüljenek egy minden európai nemzet elleni küzdelemre, amelyek jelenleg összefogtak, hogy elpusztítsák őket és a vallásukat.

Ali pasa megparancsolta minden párgainak, hogy egyesüljenek Kazán aga csapataival, hogy mindnyájan teljes egyetértésben cselekedjenek, amikor megkapják parancsait.

Amint eljött a pillanat, hogy kinyilvánítsa Ali pasa melletti vagy elleni álláspontját, Mussza, aki tizenhat évig szolgálta Alit, és akivel mindig elégedetlen volt; korábban az oroszokat szolgálta, most pedig ugyanezt tenné a franciákkal, ha eljön a harc ideje.

Ha a francia kormányzat támogatja őt, felajánlja, hogy elsőként támadja meg Ali pasát 6 vagy 10 000 emberrel. Mussza aga megígéri, hogy csatlakoztat minden agát és Párga körmékének lakóját a franciákhoz. És ha háború lesz, túszként Korfura küldik legközelebbi rokonaikat.

Ez az ember meg kívánja ismerni Öexcellenciája szándékait, hogy megtudja, hogyan döntött. Részemről biztosítottam az agát és az övéit az ön különleges védelméről.

Most azt kívánom, Tábormok úr, hogy hozza tudomásomra, hogyan viselkedjek az agával, mivel egy hét múlva eljön a válaszóért. Nagyon szívélyesen fogadtam, de nem mondható, hogy nagyon elköteleztem volna magam neki.

Kérem, fogadja szívélyes üdvözetemet, és mély tiszteletem, amellyel van szerencsém Tábormok úr, Öexcellenciája engedelmes szolgája lenni

Pétsis

### 13. Ali pasa levele C.Berthier-nek, amelyben elhárítja az ellene felhozott különféle vádakat.

Öexcellenciája,

az ön által küldött ember kezéből kaptam meg baráti levelét, és mélységes fájdalommal vettem észre, hogy kételyei támadtak tartós és őszinte barátságommal kapcsolatban a francia nemzet felé, noha régóta lelkes buzgalommal és készséggel törekszem rá, hogy az ön kedvében járjak, és reméltem, hogy ezáltal szoros barátságomat is kifejezem a Leghatalmasabb Császár iránt, és elnyerem a franciák teljes szeretetét, hogy eloszlassam a felmerülő képtelen kétségeket. Ellenkezőleg, szilárd a hitem, hogy felmentenek a bűneim vádja alól, amelyeket nem követtem el, és amelyek minden alapot nélkülöznek, s ha ténylegesen átgondoljuk őket, végeredményben megbotránkoztatják az embereket, és nem valók másra, mint hogy zavart keltsenek közöttük. Felelek hát a kérdésekre.

Az első, hogy akadályozom az élelmiszerszállítást ezekről a területekről a szigetekre. Ez a legvilágosabb tévedés, és a bűnözők kétségtelen rágalma ellenem, hiszen attól a pillanattól kezdve, amikor Öexcellenciád szerencsésen Korfura érkezett, mostanáig teljesen bizonyos, hogy a vámnál gabonát szállítanak át a szigetekre, csak Préveza kikötőjéből körülbelül 7000 fortómát, sőt 6000 marhát, s a területem más kikötőiből is (Mürtosz, Igumeníca, Platariasz, Fanari, Vólosz stb.) szakadatlanul hordják mind a terményt, mind az állatot, anélkül, hogy bármiféle akadályoztatás vagy a legkisebb zaklatás érné a szigetlakókat, bárhol is vásárolnak. Ha a takarmányellátás terén természetes hiány keletkezik, ebből más nehézségek is adódnak, de ezt nem kell akadályozásnak tekinteni, mert ahogy korábban is tudattam önnel, minden élelemhiány, amely ezeken a területeken jelentkezik, korábban nem volt jellemző, és ezentúl sem lesz az, erősen hatok annak érdekében, hogy az ön kedvében járjak.

A második probléma az angolok miatt merül fel falvaimbán. Öexcellenciája, a magam részéről úgy vélem, elég nyomatékosan megírtam, hogy noha önt sanyargatják, szavaimmal kifejeztem ragaszkodásom a franciák iránt, és azok barátságát kérem, akik gyűlölik az uralkodómat, főként a franciákét, hiszen másokat mindig elhanyagoltam, buzgón és vonzalommal fordultam a franciák felé, viszonyoztam a közeledési kísérleteket és a cselekedeteket. Mostanáig nem látszott kényelmetlennek ennek a betartása. Őszintén biztosítom önt, hogy sosem cselekedtem ezen eszme ellen, a jelenlegi konzul úr, Pouqueville tanúsíthatja, hogy milyen szigorúan és megvetéssel intézkedtem, hogy eltávolítsam őket, amikor egy briggen közeledtek Prévezához, hogy ott utánpótlást szerezzenek, amint önt tájékoztattam erről. Ezt más közeli helyek is követtek. Mindazonáltal hasonló hadihajók közelítették meg ezeket a településeket, mit tehettem volna, és milyen erővel állhattam volna ellen, hogyan fog-



hattam volna el őket olyan közel a korfui erődhez vagy akár más szigeteknél, amelyeket alig ismerek. Ezért nem igazságos, ha ezt a bűnt róják fel nekem.

Ebből adódik a harmadik probléma, amely a szánta mávráiak legelőivel kapcsolatos a szárazfölddel szemközt, rosszul tájékoztatták őket arról, hogy ezt soha nem birtokolta más rajtuk kívül, mert ezek a helyek az én birtokaim oldalában vannak, és amint elmentek innen a rájáim, megérkeztek az ajja mávráiak, hogy eltulajdonítsák a területeimet, és legelőnek használják azt. Ez nem jogos, őexcellenciája sem minősítheti annak, ez könnyen belátható. Világos, hogy ezek az ürtügyek felmenthetik őket a büntett alól, amit a kleftiszeknek is tulajdoníthatunk, mert ők szakadatlanul és gátlástalanul átvonulnak a földeken, természetek rosszat tesznek, legyilkolják a szegény és ártatlan rájákat, rabolnak, és sokféle kárt okoznak, amelyeket le sem lehet írni, bár sokszor tájékoztattam önt róluk. Ön kérte, hogy tartóztassam fel őket, orvosoljam a bajokat, ám ez hatástalan maradt, bár természetesen lényeges dolog, hiszen a szomszédos területek közötti viszály és a szigetek élelemellátásának nehézsége elsődlegesen a kleftiszek miatti félelemből adódik.

Ezért mindig kértem önt, s most is ezt teszem, üzze el kétségeit, amelyeket velem kapcsolatban érzett, s csak hűségemre tekintsen a kárörvendőkkel és a bajkeverőkkel szemben. Vizsgáljon meg alaposan minden dolgot, és bizonyosodjon meg szilárd barátságomban a franciák iránt.

Nem feledem, mennyiszer írtam önnek, hogy tartsa meg készségét és helyes döntését, amelyben elválaszthatatlannak tekint a franciáktól. És minden üldözött, aki területeimen található, beléphet kapuimon és átkelhet településeimen, s örökké megőrzöm buzgalmam a franciák és őexcellenciája felé, biztosíthatom önt, azon leszek, hogy támogassam jólétét. Ez a gondolatom és a véleményem, remélem, hogy ezen az úton Őexcellenciájának sikerül majd a Leghatalmasabb Császárral is tudatni kellő figyelmeztetéseimet és biztonsági érdekeimet.

Ezért, ha a továbbiakban valamiben hiányt szenvednek, kérem Őexcellenciáját, hogy kétségeit és bizalmatlanságát mellőzze kapcsolatunkban, és ne szomorítson el ok nélkül, a rosszakarók rágalmai miatt, akik olyan bűnöket tulajdonítanak nekem, amelyekben teljesen ártatlan vagyok. A kezdetektől mostanáig jószándékúan viseltetem a franciák iránt, és ismerjék el tiszta barátságomat. Legyen biztos benne, hogy semmi nem változtatja meg véleményemet és döntéseimet, hogy örökké a franciák barátja legyek, s ők is ezt tanúsítsák az irányomban.

Tisztelettel vagyok

Őexcellenciája örökké őszinte barátja

Ali pasa vezér.

Janina, 1808. január 11/23.

**16. Ali pasa levele C. Berthier-nek.  
Tájékoztatja, hogy személyes megbízottját,  
Mehmed effendit küldi Korfura, aki majd  
részletes jelentést ad át a francia kormányzónak.**

Öexcellenciája,

megkaptam levelét, és ismerem a benne foglaltakat. Amint eddig is mindig tettem, őszintén megírom az igazságot, mindenféle módon megmutatom, hogy cselekedeteim összhangban vannak a leveleimben foglaltakkal. Ezt folytattam eddig, és a jövőben is ezt fogom tenni, ne kételkedjen hát abban, mit tehetek, hiszen nem akarom megszakítani barátságunkat és a jó együttműködést, hanem biztosítani szeretném jó viszonyunkat.

Nem terhelem önt olyan hosszú válasszal, mint amilyet nekem írt. Beszéltem Pouqueville konzullal, aki ugyanezt fogja írni önnek. Részletesen írtam követemnek, Mehmed effendinek, hogy tájékoztassa önt a teljes igazságról, hogy szilárdan támogatom önt a területeimről, és az Öexcellenciádnak fontos kérdésekben fenntartom a jó barátságot és a harmóniát, ahogy az a legmegfelelőbb a szigetek számára.

Teljes egészséget és boldogságot kívánok önnek.

Öexcellenciája őszinte és örök barátja

Ali pasa.

Janina, 1808. február 6.